

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
NEĮGALIJŲ SOCIALINĖS INTEGRACIJOS ĮSTATYMO NR. I-2044
2, 16, 18 IR 20¹ STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO
25¹ STRAIPSNIU
ĮSTATYMAS**

2020 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 2 straipsnį nauja 3 dalimi:

„**3. Asmeninė pagalba** – asmeninio asistento individualiai teikiama pagalba neįgaliajam atlikti darbus ir vykdyti veiklas, kurių dėl negalios jis negali atlikti savarankiškai ir kurie būtini siekiant gyventi savarankiškai ir veikti visose gyvenimo srityse.“

2. Papildyti 2 straipsnį nauja 4 dalimi:

„**4. Asmeninis asistentas** – fizinis asmuo, darbo ar jų esmę atitinkančių santykių pagrindu teikiantis asmeninę pagalbą neįgaliajam, su kuriuo jis nėra susijęs artimais giminystės ryšiais.“

3. Buvusias 2 straipsnio 3–16 dalis laikyti atitinkamai 5–18 dalimis.

2 straipsnis. 16 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 16 straipsnio 2 dalies 6 punktą ir jį išdėstyti taip:

„6) savivaldybės vykdo neįgaliųjų socialinės integracijos, neįgaliųjų specialiųjų poreikių tenkinimo vertinant asmens savarankiškumą kasdienėje veikloje ir teikiant asmeninę pagalbą, bendrąsias ir specialiąsias socialines paslaugas, sąlygų neįgaliesiems integruotis į bendruomenę sudarymo ir bendradarbiavimo su neįgaliųjų asociacijomis srityse veiklą ir planuoja ją savivaldybės strateginio planavimo dokumentuose;“.

3 straipsnis. 18 straipsnio pakeitimas

Papildyti 18 straipsnio 2 dalį 8 punktu:

„8) neįgaliesiems rekomenduojamų specialiosios pagalbos priemonių.“

4 straipsnis. 20¹ straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 20¹ straipsnio 1 dalį 7 punktu:

„7) asmeninės pagalbos.“

2. Pakeisti 20¹ straipsnio 10 dalį ir ją išdėstyti taip:

„10. Gali būti nustatomi du specialiųjų poreikių lygiai:

1) didelių specialiųjų poreikių lygis – nustatomas asmenims, kuriems nustatytas pirmojo ar antrojo lygio specialusis nuolatinės slaugos poreikis, arba asmenims, kuriems iki senatvės pensijos amžiaus sukakties dienos nustatytas 0–30 procentų darbingumo lygis;

2) vidutinių specialiųjų poreikių lygis – nustatomas asmenims, kuriems nustatytas pirmojo ar antrojo lygio specialusis nuolatinės priežiūros (pagalbos) poreikis, arba asmenims, kuriems iki senatvės pensijos amžiaus sukakties dienos nustatytas 35–55 procentų darbingumo lygis.“

5 straipsnis. Įstatymo papildymas 25¹ straipsniu

Papildyti Įstatymą 25¹ straipsniu:

„25¹ straipsnis. Asmeninės pagalbos teikimas, apmokėjimas ir finansavimas

1. Asmenine pagalba siekiama sudaryti sąlygas neįgaliajam gyventi savarankiškai ir veikti visose gyvenimo srityse.

2. Asmeninės pagalbos poreikis nustatomas individualiai kiekvienam neįgaliajam, vertinant kompleksiskai sveikatos būklę ar organizmo funkcinius sutrikimus, galimybes atlikti darbus ir vykdyti veiklas, kurios yra būtinos siekiant gyventi savarankiškai ir veikti visose gyvenimo srityse.

3. Neįgaliojo, pageidaujančio gauti asmeninę pagalbą, asmeninės pagalbos poreikį neįgaliojo prašymu nustato socialiniai darbuotojai, paskirti savivaldybės institucijos nustatyta tvarka. Asmeninės pagalbos poreikio nustatymo ir asmeninės pagalbos teikimo tvarką nustato socialinės apsaugos ir darbo ministras. Sprendimą dėl asmeninės pagalbos skyrimo, sustabdymo, atnaujinimo, pratęsimo ir nutraukimo priima socialinio darbuotojo, nustačiusio asmeninės pagalbos poreikį, teikimu savivaldybės vykdomoji institucija. Asmeninės pagalbos poreikis nustatomas vieniems metams nuo sprendimo dėl asmeninės pagalbos skyrimo priėmimo dienos.

4. Asmeninis asistentas, pradėdamas teikti asmeninio asistento paslaugas, turi būti išklauseęs įžanginius individualios priežiūros personalo mokymus, jei neturi Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymo 20 straipsnio 3 dalyje nustatyto išsilavinimo arba nėra įgijęs socialinio darbuotojo padėjėjo, lankomosios priežiūros ar asmeninio asistento kvalifikacijos pagal socialinių darbuotojų padėjėjo, lankomosios priežiūros ar asmeninio asistento profesinio mokymo programą. Įžanginiai individualios priežiūros personalo mokymai vykdomi pagal individualios priežiūros personalo profesinės kompetencijos tobulinimo programas socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka.

5. Už asmeninės pagalbos teikimo organizavimą ir jos kokybės užtikrinimą atsako savivaldybių institucijos.

6. Neįgaliojo mokėjimo už asmeninę pagalbą dydis negali viršyti 20 procentų asmeninės pagalbos teikimo išlaidų dydžio ir negali būti didesnis nei 20 procentų neįgaliojo pajamų, nustatytų ir apskaičiuojamų vadovaujantis Socialinių paslaugų įstatymo 30 straipsniu. Asmeninė pagalba teikiama nemokamai neįgaliajam, kurio pajamos yra mažesnės negu 2 valstybės remiamų pajamų dydžiai. Neįgaliojo mokėjimo už asmeninę pagalbą dydį nustato savivaldybė, vadovaudamasi Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

7. Valstybės biudžeto lėšų asmeninei pagalbai teikti paskirstymo, pervedimo, naudojimo, atsiskaitymo ir kontrolės tvarką nustato socialinės apsaugos ir darbo ministras.“

6 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 4 dalį, įsigalioja 2021 m. liepos 1 d.

2. Asmenys, sukakę senatvės pensijos amžių, kuriems iki šio įstatymo įsigaliojimo buvo nustatytas nedidelių specialiųjų poreikių lygis, prilyginami asmenims, sukačiusiems senatvės pensijos amžių, kuriems šio įstatymo nustatyta tvarka nustatytas vidutinių specialiųjų poreikių lygis iki nustatyto specialiųjų poreikių lygio termino pabaigos.

3. Kituose teisės aktuose vartojamą sąvoką „nedidelių specialiųjų poreikių lygis“ atstoja sąvoka „vidutinių specialiųjų poreikių lygis“.

4. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija ir Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministras iki 2021 m. gegužės 1 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas